

KURJER WILEŃSKI

NEZALEŻNY ORGAN DEMOKRATYCZNY

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Wilno, ul. Biskupia 4. Telefon: Redakcji 79, Administracji 99. Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 2—3 popoł. Sekretarz redakcji przyjmuje od godz. 1—3 popoł. Administracja czynna od godz. 9—3 popoł. Reklamistów Redakcja nie zwraca. Dyktando wydawnictwa przyjmuje od godz. 1—3 popoł. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9—3 i 7—9 wiecz. Konto czekowe P. K. O. Nr. 80.750. Drukarnia — ul. Biskupia 4. Telefon 3-40.

CENA PRZEMUDERATY: miedziopłat z odwołaniem do domu lub przesyłką pocztową 3 zł, z odbiorem w administracji 2 zł 50 gr. Zagranicznie 6 zł. CENA OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetryowy przed tekstem—75 gr., w tekście 60 gr., za tekstem—30 gr., kronika redakc., komunikaty—30 gr. za lin. jednokrotną, ogłoszenia wielokrotne—30 gr. za lin. wiersz. Do tych cen dolicza się: za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%, za zastrzeżeniem miejsca 25%, w numerach niedzielnych i świątecznych 25%, zastrzeżenie 100%, zamiejscowe 25%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Za numer dowodowy 15 gr. Układ ogłoszeń 6-cie linowy, za tekstem 10-cielinowy. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń.

Rzeczy komisaryczne w Bawarii i Saksonii!

Zakaz zwołania sejmiku saskiego. — Aresztowania, rugie, rewizje. — Znieważenie ministra.

BERLIN (Pat). Urzędowo donoszą, że gabinet saski Schieck podał się do dymisji. Władze w Saksonii objął komisarz Rzeszy Killinger, który powierzył równocześnie kierownictwo poszczególnych ministerstw specjalnym pełnomocnikom. Killinger wydał przy tym zakaz zwołania sejmiku krajowego. Również w Badenii rząd jedynym i nie postanowił podać się do dymisji. Kierować on będzie poszczególnymi resortami do czasu utworzenia nowego rządu.

Komisarz generalny Rzeszy dla Bawarii gen. v. Epp zamianował 6 kierowników komisarycznych dla poszczególnych ministerstw gabinetu bawarskiego. W odwołaniu do ludności gen. v. Epp wzywa do poparcia go w walce z żywiołami wywrotowymi. Wydany został rozkaz aresztowania wszystkich przywódców partii komunistycznej i Reichsbanneru oraz przeprowadzenia rewizji w poszukiwaniu broń. Władze policyjne otrzymały polecenie nie stawiania oporu oddziałom, zawierającym na gmachach publicznych flagi hitlerowskie. Policja została wzmocniona przez uzbrojonych członków szturmu. Szef policji monachijskiej i burmistrz miasta zostali urlopowani. W ciągu nocy dokonano licznych aresztowań przywódców komunistycznych. Według doniesień prasy bawarskiej ministra spraw wewnętrznych Stuetzela i przewodniczącego bawarskiej partii ludowej Schaestera sprowadzono siłą do Brunnego Domu czynnie ich przytem znieważono. Komisarz sprawiedliwości Franck zarządził wypuszczenie obu zatrzymanych na wolność.

Hitlerowska prowokacja na francuskiej granicy.

STRASSBURG (Pat). Około tysiąca hitlerowców, uzbrojonych częściowo w karabiny, zajęło w czwartek po południu koszar dawnego 170 pułku pionierów w Kehl, miejscowości, położonej naprzeciwko Strassburga na prawym brzegu Renu. Hitlerowcy obsadzili również magistrat, domagając się dymisji burmistrza dr. Luthnera. Na budynku magistratu wywieszono olbrzymi sztandar hitlerowski.

PARYŻ (Pat). W związku z zajęciem przez hitlerowców koszar w Kehl władze francuskie zarządziły ewakuację nad obojściem mostami na Renie. Komentarz ten fakt dzienniki zaznaczają, że Kehl leży w strefie zdemilitaryzowanej, gdzie w myśl art. 43 traktatu wersalskiego nie wolno Niemcom dokonywać żadnego aktu militarnego. Wszelkie przekroczenia

tych postanowień będą uważane za akt wrogi wobec mocarstw-sygnatariuszy traktatów pokojowych i zmierzający do zakłócenia pokoju światowego.

PARYŻ (Pat). Havas donosi, że incydent w Kehl wywarł w Genewie wielkie wrażenie. W kuluarach konferencji rozbrojenia komentuje się żywo akcję rządu Rzeszy, posługującego się formacjami militarnymi tego rodzaju jak oddziały, które zajęły koszar w Kehl. Panuje przekonanie, że wypadek ten przyspieszy ustalenie, jakie organizacje wojskowe mają być uważane za siłę zbrojną. Przy tej okazji przypomina się zarządzenie, wydane w imieniu Ligi przez komisję rządzącą terytorium Saary, zakazujące obecności organizacji hitlerowskich na tamtejszym terytorium.

kiem, jednak w każdym razie inicjatywę na sowiecką powinna być wykorzystana.

Po dyskusji, w której propozycje sowieckie były życzliwie przyjęte także przez delegatów Francji, Norwegii, Estonii i Malej Ententy, podczas gdy delegaci Wielkiej Brytanii, Niemiec, Stanów Zjednoczonych i Japonii zgłosili pewne zastrzeżenia przeciwko zbyt ścisłej i sztywnej definicji napastnika, propozycje sowieckie zostały odesłane do podkomitetu, który zajmie się zarówno niemi, jak i innymi problemami bezpieczeństwa.

Minister finansów Bonnet oświadczył dziennikarzom, że przed południem poruszane były kwestie związane z konferencją rozbrojenia, oraz że odniósł wrażenie, że rozmowy, prowadzone w atmosferze wielkiej przyjaźni.

Propozycje sowieckie na Konferencji Rozbrojenia.

GENEWA (Pat). Komisja polityczna na konferencji rozbrojenia przedyskutowała dziś propozycje sowieckie, dotyczące definicji napastnika. W toku dyskusji m. in. zabrał głos delegat Polski min. Raczynski, który witał z sympatią propozycje sowieckie podkreślając, że ich punkty wyjścia są zasadniczo zawarte w art. 1 polsko-sowieckiego paktu o nieagresji. Jakkolwiek definicja napastnika nabiera pełnej wartości dopiero w ramach systemu bezpieczeństwa, który umożliwi wyciągnięcie wszystkich konsekwencji z ustaleń, kto jest napastnikiem, jednak w każdym razie inicjatywę na sowiecką powinna być wykorzystana.

Min Beck w Genewie. W dniu 10 b. m. wiecz. przybył do Genewy minister spraw zagranicznych Beck.

Dostojnicy gdańscy przybyli do Genewy.

GENEWA (Pat). W dniu 10 b. m. przybył do Genewy wysoki komisarz Ligi Narodów w Gdańsku — Rosting. GENEWA (Pat) Do Genewy przybył prezydent senatu gdańskiego dr. Ziehm.

Oświadczenie Mussoliniego na sesji Wielkiej Rady Faszystowskiej.

RZYM. (Pat). Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie sesji marcowej Wielkiej Rady Faszystowskiej. Pierwszą część porządku dziennego zawierała kwestie, dotyczące sytuacji międzynarodowej. Premier Mussolini wygłosił dwugodzinne przemówienie, po którym nastąpiła dyskusja. Dyskusję zakończył Mussolini, składając następujące oświadczenie: „Wielka Rada Faszystowska po zbadaniu sytuacji, jaką wytworzyły ostatnie wypadki, oświadcza raz jeszcze narodowi włoskiemu i narodowi innych krajów, że polityka zagraniczna Włoch faszystowskich kierowana jest zdecydowaną wolą niezamieszania pokoju i współpracy nad reorganizacją polityczną, gospodarczą i moralną Europy

Rada stwierdza, że konferencja rozbrojenia nie może osiągnąć wyników pozytywnych, jeżeli nie przyjmie jednomyślnie konkretnych propozycji, które są propozycjami włoskimi, Rada widzi w ruchu faszystowskim, rozwijającym się poza granicami Włoch, stwierdzenie istnienia nowego ducha, czepiającego pokarm bezpośrednio, czy też pośrednio w całokształcie doktryny i instytucji, który uczynił z Włoch państwo współczesne, państwo narodowe. Rada wzywa faszystów w całej Italii w przeddzień 14-jej rocznicy faszystów, by z uczuciem dumy, a zrazem świadomości wielkiej odpowiedzialności chwili obecnej, pracowali nieustannie nad zapewnieniem potęgi państwa i nad rozwojem idei faszystowskiej na całym świecie.

Rozmowy paryskie. PARYŻ (Pat). W dniu 10 b. m. o godzinie 10,20 rozpoczęły się rozmowy między premierem angielskim Mac Donaldem i ministrem spraw zagranicznych Simonem a ich kolegami francuskimi Daladier i Paul-Boncourtem.

Minister finansów Bonnet oświadczył dziennikarzom, że przed południem poruszane były kwestie związane z konferencją rozbrojenia, oraz że odniósł wrażenie, że rozmowy, prowadzone w atmosferze wielkiej przyjaźni.

Rada stwierdza, że konferencja rozbrojenia nie może osiągnąć wyników pozytywnych, jeżeli nie przyjmie jednomyślnie konkretnych propozycji, które są propozycjami włoskimi, Rada widzi w ruchu faszystowskim, rozwijającym się poza granicami Włoch, stwierdzenie istnienia nowego ducha, czepiającego pokarm bezpośrednio, czy też pośrednio w całokształcie doktryny i instytucji, który uczynił z Włoch państwo współczesne, państwo narodowe. Rada wzywa faszystów w całej Italii w przeddzień 14-jej rocznicy faszystów, by z uczuciem dumy, a zrazem świadomości wielkiej odpowiedzialności chwili obecnej, pracowali nieustannie nad zapewnieniem potęgi państwa i nad rozwojem idei faszystowskiej na całym świecie.

PROTEST BAWARJI.

BERLIN. (Pat). Premier bawarski Held wystosował do kanclerza Hitlera telegram z ostrym protestem przeciwko zamianowaniu gen. von Eppa komisarzem policyjnym Bawarii. Zwołanie sejmiku bawarskiego na sobotę zostało odroczone.

HITLEROWSKIE HARCE

BERLIN (Pat). Wszystkie budynki publiczne w Monachium zostały wczoraj wieczorem obsadzone przez szturmu hitlerowskie. Członkowie oddziałów szturmu zajęli m. in. gmach redakcji socjal-demokratycznej „Muenchener Post“, wywieszając na budynku flagę ze swastyką.

—(Ł)—

WYJAŚNIENIE BIURA WOLFFA

BERLIN (Pat). Biuro Wolffa w komunikacji na temat zajęcia koszar w Kehl na Renie przez szturmu hitlerowskie na rodowo-socjalistycznych wyjaśnia, że chodziło w tym wypadku jedynie o czasowy pobyt 200 szturmu hitlerowskich z obojczy Kehl, przyczem pobyt ten nie miał celu militarnego, pozostając w związku z wewnętrzno-politycznym przewrotem w Baden.

HITLER POJEDZIE DO AUSTRII I RZYMU.

WIEDEŃ (Pat). Według doniesień prasowych z Innsbrucka przybędzie tam w dniu 4 kwietnia w drodze do Włoch kanclerz Rzeszy Hitler. W Innsbrucku kanclerz zamierza wygłosić przemówienie pod gołym niebem.

DYMISJA PREZYDENTA BANKU RZESZY?

BERLIN. (Pat). Kanclerz Rzeszy przyjął w piątek ponownie na godzinnej audjencji prezydenta Banku Rzeszy Luthera. Wg komunikatu biura Centi, narady dotyczyły przedewszystkiem szeregu zagadnień z zakresu polityki Banku Rzeszy. Jak donosi „Deutsche Zig.“, w kuluarach politycznych panuje przekonanie, że należy się liczyć z nieogłoszoną dymisją prezydenta Luthera. Wg krążących pogłosek, następcą Luthera na stanowisku prezydenta Banku Rzeszy ma być dr. Schacht, mimo że interpelowany przez korespondenta pisma „Stokholmske“, oświadczył, że nie ma o tej nominacji żadnej wiadomości.

Z CODZIENNEJ RUBRYKI.

BERLIN. (Pat). Podczas obsadzenia przez oddziały szturmu domu ludowego w Zwenkau pod Lipskiem doszło do ostrego starcia. 20 osób odniosło rany. Jeden hitlerowiec postrzelony został podczas podpalania jednego z lokali komunistycznych.

Jak donosi z Oppau, podczas wywieśzania na ratuszu flagi hitlerowskiej doszło do ostrego starcia, przyczem jedna osoba została zabita.

BERLIN. (Pat). Wydawnictwo „Berliner Tageblatt“ zostało przez władze zawieszone na okres trzech dni do 13 b. m. Zawieszony został również największy organ partii centrowej w Nadrenji „Kölnische Volkszeitung“ oraz dziennik centrowy na Śląsku „Ober-schlesische Volksstimme“.

PROJEKT USTAWY O KARTELACH

WARSZAWA. (Pat). Sejmowa komisja przemysłowo-handlowa przyjęła z poprawkami referenta projekt ustawy o kartelach. Przewodniczył komisji pos. Hołtyński, referent pos. Czernichowski. Poprawki referenta rozszerzają nadzór ministra przemysłu i handlu nie tylko na umowy kartelowe, jak przewiduje projekt, lecz i na sposób ich wykonywania.

DUNKOWSKI WYCOFA SKARGĘ APELACYJNĄ.

PARYŻ. (Pat). Wczoraj przed X-tą Izłą karną apelacyjną rozpatrywana była sprawa apelacji, wniesionej przez Dunkowskiego do sądu apelacyjnego w Warszawie. Wskazywał on na brak dowodów, któreby go winyły, i wzywał do uwolnienia. Izba karna apelacyjna zamierza swą skargę apelacyjną wycofać, ze względu na to, że prawdopodobnie będzie mu zalazone wienie śledztwa i w tym wypadku zostaby wypuszczony na wolność już w maju r. b.

DOLAR W WARSZAWIE.

WARSZAWA. (Pat). Przytęgię dolar papierowy w obrotach prywatnych notowano 8,70—8,80, dolar złoty 9,16, rubel złoty 4,85.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

London 31,05—31,07—31,21—30,91. Paryż 35,12—35,21—35,03. Szwajcaria 172,50—172,93—172,07. Berlin w obrotach prywatnych 211,50.

Akcje: Bank Polski 75,50—75,00. Dolar w obrotach prywatnych 8,70—8,80. Rubel złoty 4,85.

Kto wygrał?

WARSZAWA. (Pat). Ciągienie loterii Państwowej w dniu 10 b. m. Wygrała 75 tysięcy zł. padła na Nr. 75,040, 10 tys. 29,186, 60,933, 63,566, po 5 tysięcy zł. — 2,295, 66,329, 90,147, 143,478.

Dziennikarz bułgarski w Warszawie.

Od kilku dni bawi w Warszawie p. Bazyli Seizow, wybitny dziennikarz bułgarski, członek sofijskiego komitetu porozumienia państwa polsko-bułgarskiego. P. Seizow po czasie w Polsce przez dłuższy czas. Celem jego pobytu w Polsce jest bliższe poznanie życia kulturalnego, gospodarczego i politycznego Polski. P. Seizow reprezentuje trzy dzienniki sofijskie: „Zora“, „Mir“ i „La Bulgaria“.

Kronika telegraficzna.

— Bernard Shaw wyjechał z Tokio do Honolulu. Małżonka pisarza cały czas pobytu w Japonii spędziła na pokładzie okrętu. — W kopalni węgla w pobliżu Rotherham (Anglia, Yorkshire) woda zalała kilka korytarzy podziemnych, gdzie pracowało przeszło 100 górników. Dotychczas znaleziono 4 trupy. — Rada ambasady Rzplitej w Rzymie p. Rómer doręczył podjęcie miasta Littoriah hr. Tenelli dar miasta Gdyni w postaci srebrnego pudełka do pieczęci, ozdobionego bryłą bursztynu. — W ciągu dnia wczorajszego złożono w Nowym Jorku trzydzieści milionów dolarów w złocie, ukrywanych przez osoby prywatne. Ogółem od dnia ogłoszenia sankcji za ukrywanie złota, złożono go na sumę 65 milionów dolarów.

Zarządzenia finansowe Kongresu.

WASZYNGTON. (Pat). Przyjęta wczoraj przez Kongres ustawa bankowa udziela sekretarzowi skarbu prawo nakazania wszystkim towarzystwom i osobom prywatnym wpłacenie do skarbu posiadanych przez nie zapasów złota w sztabach i monetach w zamian za równowartość w biletach bankowych. Próby uchylenia się od tego rozporządzenia karane będą grzywną w wysokości podwójnej wartości złota, nieoddanego do skarbu.

Znowu próba zamachu na Roosevelta

WASZYNGTON. (Pat). Wkrótce po uchwaleniu przez kongres ustawy o nadzwyczajnych zarządzeniach, mających na celu uzdrowienie stosunków pieniężnych, prezydent Roosevelt złożył na niej swój podpis, a następnie na mocy ustawowych pełnomocnictw zarządził przedłużenie moratorium bankowego oraz zakazu wywozu złota.

Zangara zasiadzie na krześle elektrycznym.

MIAMI (Pat). Zangara został skazany na śmierć. Zostanie on stracony na krześle elektrycznym.

Senat Jugosławii jednomyślnie przyjął pakt Małej Ententy.

BIAŁOGRÓD. (Pat). W senacie toczyła się w dniu 10 b. m. dyskusja w sprawie paktu Małej Ententy. Sprawa zadawała przedstawił zebrałemu tezy za sadnicze paktu, stwierdzając że nie jest on skierowany przeciwko żadnemu państwu i że nie istnieją w związku z nim żadne tajne klauzule wojskowe.

Zamieszki studenckie we Lwowie.

LWÓW. (Pat). Wczoraj o godzinie 19-jej przed wiezieniem przy ulicy Kazimierzowskiej zebrało się kilkadziesiąt wyrostków, celem odbycia masówki komunistycznej. Patrole policyjne komunistów rozproszyły. O godzinie 19,15 z jednej z sąsiednich ulic wyszła grupa około 40 akademików, kierując się również ku wiezieniu i wnosząc okrzyki. Policja studentów rozproszyła, przyczem 4 demonstrantów zatrzymano. Akademicy podążali w kierunku placu Akademickiego, gdzie o godz. 19,50 zgromadził się tłum, złożony z mniej więcej 300 osób. Wśród tłumu widać było wiele szumowin miejskich. Wznoszono różne okrzyki i rozrzucono ulotki. Policja rozproszyła zebrańczy.

Część studentów udała się przed Dom Akademicki. Gdy policja przystąpiła do legitymowania studentów, z okien domów posypały się butelki i spluwaczki. Policjanci temi raniono w głowę 3 posterunkowych.

Od defenzywy do ofenzywy

Okres obecny wymaga powzięcia stanowczych decyzji. Z jednej strony przesilenie gospodarcze osiągnęło nie zwykłe wysokie natężenie. Dalej pogłębianie się objawów depresyjnych groziłoby wprost katastrofalnymi załamaniem na poszczególnych odcinkach gospodarczych. Z drugiej strony istnieją niewątpliwie pewne obiektywne możliwości „nakręcenia koniunktury“, oraz pewne materialne środki urzeczywistnienia programów ożywienia gospodarczego.

Realizacja programu ożywienia życia gospodarczego wówczas jedynie będzie mogła przynieść oczekiwane rezultaty, o ile program ten oparty będzie o realne przesłanki, oraz kierować się będzie zasadą celowości i koncentracji wysiłków na odcinkach przedstawiających najbardziej istotne znaczenie dla naszej gospodarki. Do odcinków tych w pierwszym rzędzie należą: sytuacja naszego rolnictwa, a w szczególności kształtowanie się cen artykułów rolniczych z cenami zbóż na czele; sytuacja na rynku pracy, a więc problem bezrobocia; oraz położenie naszego handlu zagranicznego.

Nie ulega wątpliwości, że wydawniejsze podniesienie cen artykułów rolniczych, a w szczególności zbóż, oraz trwałe utrzymanie tych cen na podniesionym poziomie, musiałyby wpłynąć na ogólną poprawę koniunktury gospodarczej kraju.

Wpływa to z faktu, iż Polska jest krajem o charakterze rolniczym, a 70 proc. konsumpcji związanych jest z ziemią i dochodami z niej płynącymi. Zubożenie rolnictwa w latach ostatnich przybrało nieprawdopodobne rozmiary i rolnik, jako konsument artykułów przemysłowych, niemal że nie mógł wchodzić w rachubę. Równocześnie jednak „wygłodnienie“ wsi jest wielkie i nawet niezbyt znaczne zwiększenie siły kupna ludności wiejskiej, wskutek zwykłej cen produktów rolniczych ożywiłoby zapotrzebowanie na artykuły przemysłowe.

Dotychczasowe doświadczenia wy-

każają, że jedynym skutecznym sposobem podniesienia cen rolniczych jest akcja podwyższenia premij eksportowych, oraz rozpoczęcie równoczesne zakupów interwencyjnych. Według przybliżonych obliczeń przy zaangażowaniu w akcję interwencyjną około 50 milj. zł. wartość obrotów artykułami rolnymi może wzrosnąć o kilkaset milj. rocznie. Dzięki temu wydatki, jakie na ten cel musiałby ponieść bezpośrednio lub pośrednio skarbn państwa, zwróciłyby mu się szybko dzięki wzrostowi wpływów skarbowych od rolnictwa.

Drugim odcinkiem wymagającym akcji interwencyjnej jest rynek pracy. Tutaj nie wystarczy akcja zasilania lub pomocy, lecz koniecznym jest na progu nowego sezonu produkcyjnego rozpoczęcie poważniejszych robót i inwestycji publicznych, mogących dać zatrudnienie szerszym masom bezrobotnych.

Sfinansowanie zaś robót publicznych powinno nastąpić o ile możliwości bez zwiększania ciężarów publicznych społeczeństwa, w drodze akcji kredytowej na rynkach wewnętrznych.

Trzecim wreszcie — wielką wagę przedstawiającym odcinkiem — jest nasz handel zagraniczny. Rok ubiegły przyniósł znaczne skurczenie się naszych obrotów i obniżenie się salda aktywnego bilansu handlowego.

Trudności napotykaną przez wywóz surowców i półfabrykatów wpływają z ograniczeń przewozowych stosowanych przez naszych odbiorców w stosunku do importu tych artykułów.

Wpływa to niewątpliwie z łatwości ograniczania importu tego typu artykułów, produkowanych przez szereg krajów. Stąd też wpływa dla naszej polityki produkcyjnej i handlowej wskazanie, zarówno na bliską jak i na dalszą przyszłość uszlachetnienia naszego eksportu, podniesienia jego wartości, przejścia z wywozu surowców i półproduktów, na wywóz wykończonych artykułów fabrycznych. Wywóz tego ostatniego typu posiada niewątpliwie znacznie większą elastyczność i odporność w porównaniu z wywozem surowców. Może on być jednak zrealityzowany jedynie dzięki prowadzonej na szeroką skalę akcji uzdrowienia podstaw kalkulacyjnych produkcji przemysłowej, przeznaczającej na wywóz, oraz akcji pomocniczej finansowania tego wywozu.

Najważniejsze posunięcie w dziedzinie obniżenia kosztów produkcji eksportowej — koniecznego dla stworzenia podstaw kalkulacyjnych wywozu przemysłowego — stanowiłoby obniżenie cen surowców i półfabrykatów dostarczanych dla przerobu na wywóz. Ażgadnienie to znajduje dość znaczne zrozumienie wśród sfer przemysłowych, a praktyczna jego realizacja zależy jedynie od bezpośredniego porozumienia organizacji przemysłowych wywożących wyroby gotowe z organizacjami przemysłowymi wytwarzającymi potrzebne im surowce i półfabrykaty.

Akcja zniżki cen surowców musiałaby być uzupełniona niewątpliwie i przez inne posunięcia, jak przez budowę polityki zwrotów cel i premii wywozowych, zwłaszcza premii o charakterze pionierskim, przez politykę ulg podatkowych w stosunku do eksportu przemysłowego, oraz sprzedaży surowców i półfabrykatów na cele tego eksportu, przez zorganizowanie akcji finansowania eksportu i powierzenie operacji finansowania pewnej czy też pewnym instytucjom kredytowym, wprowadzenie ubezpieczenia kredytów eksportowych i t. p. Dopiero całokształt tych posunięć mógłby przynieść istotnie poważniejsze i pozytywne rezultaty na odcinku handlu wywozowego.

Z konieczności akcji ożywienia życia gospodarczego zakrojonej na większą skalę i prowadzonej w myśl podstawowych, wyżej naszkicowanych, wytycznych, zdaje sobie sprawę opinia publiczna, oraz sfery gospodarcze. Oczekiwać należy, rozszerzenia zakresu prac nad programem ożywienia życia gospodarczego i przejścia na głównych odcinkach zagrożonego frantu gospodarczego od defenzywy, do ofenzywy.

